

ΤΟ ΕΛΑΤΤΩΜΑ ΕΝΟΣ ΗΡΩΟΣ.

(Διήγημα διδακτικόν)

διὰ τὴν Ἑφημ. τῶν Παίδων.

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε φύλλον Φεβρουαρίου.)

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐπιστρέφει ὁ κύριός μου ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν χωρικῶν, οἵτινες ἐθρήνουν ἤδη τὴν ἀπώλειαν τῶν κτηνῶν των. Ἡ χαρὰ των ὅτε εἶδον αὐτὰ βόσκοντα ἐκεῖ πλησίον, σῶα καὶ ἥσυχα, ἦτο μεγάλη· ἔσπευσαν δὲ μὲ θάρρος πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ πυρός. Ὁ λόκληρος ἡ ἡμέρα παρήλθεν οὕτως, καὶ πρὸ μιᾶς μόλις ὥρας ἠδυνήθημεν νὰ ἀποχαιρετίσωμεν τοὺς χωρικοὺς, οἵτινες θὰ κοιμηθῶσιν ὑπὸ τὴν στέγην των τὴν νύκτα ταύτην, χάρις εἰς τὸν κύριόν μας καὶ υἱόν Σας, Βεοτράνδον! Ἡ Κυρία Ἑλεονόρα, λίαν συγκινημένη ἠκροάζετο μετ' ἐνδιαφέροντος.

— « Ἦτο εἰς κίνδυνον ὁ υἱός μου; — » ἠρώτησεν.

— « Οὐδόλως, — » ἀπεκρίθη ὁ Βεοτράνδος.

— « Ἐδειξε τόσῃν σύνεσιν καὶ ψυχραιμίαν, ὅσῃν τόλμην καὶ ἀφοσίωσιν. Ἀνέβη ἐπὶ ὑψηλοῦ τινος τοίχου, ὅθεν ἠδύνατο νὰ ἐπιτηρῇ τὰ πάντα καὶ ἐκεῖθεν μᾶς ὠδήγει πῶς καὶ ποῦ νὰ διευθύνωμεν τὰς ἐνεργείας ἡμῶν. Ἄ! θὰ τὸν ἴδωμεν μέγαν καὶ διαβόητον στρατάρχην, ἐὰν ζήσωμεν! »

« — Φωνάζατε τὸν Βεοτράνδον — » εἶπεν ἡ κυρία Ἑλεονόρα, σπογγίζουσα κρυφίως τὰ δάκρυά της. — « Ἄς ἔλθῃ νὰ μοι ζητήσῃ συγχώρησιν. Μία στιγμή ὀργῆς, ὅσον καὶ ἂν ἦναι ἀδικαιολόγητος, δὲν δύναται νὰ ἐξαλείψῃ πρᾶξιν τόσον ἀξιέπαινον. »

Ὁ Βεοτράνδος ταπεινῶς ἐξήγησε συγχώρησιν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ μὴ ἐνδῶσῃ ποτὲ πλέον εἰς τὴν ὀργήν. Τὴν ὑπόσχεσιν δὲ ταύτην ἐτήρησεν ἐν μέρει μόνον, διότι ἦτο φύσεως ὀργίλου καὶ ἐνέδιδεν ἐνίοτε εἰς τὴν ὀργήν, ἀκόμη καὶ ἀφοῦ ἠνδρώθη καὶ ἔργειν, καθὼς τὸ προεῖπεν ὁ Βεοτράνδος, μέγας καὶ περίφημος στρατηγός, ὁ Μέγας Κοντόσταυλος τῆς Γαλλίας Λουγγουβλίν, ἀλλ' ἡ ὀργή του δὲν ἐξημίωσε ποτε οὐδένα, καὶ τὸ φυσικὸν τοῦτο ἐλάττωμα τοῦ μεγάλου ἥρωος καλύπτεται ὑπὸ ὀλοκλήρου βίου λαμπρῶν πράξεων καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατριδος αὐτοῦ.

Ποικίλα.

— Τὰ ἔξοδα τῆς ἰταλικῆς σχολῆς κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ γερμανικοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους ἀνῆλθον εἰς 2 1/2 ἑκατομύρια φράγκων, ποσὸν ὑπερβολικόν, ἐὰν ληθῇ ὅτι ὅπρι δὲν εἶχε ὁ συνήθης οἰκονομικώτατος βίος τῆς ἰταλικῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, καὶ ὅμως μυριάδες Ἰταλῶν ψωμοζήτου.

— Ἡ Ἀντιβασίλισσα τῆς Ἰσπανίας ἀπεφάσισε νὰ παραχωρῇ ὑπὲρ τοῦ κράτους ἐν ἑκατομύριον ἐκ τῆς ἐτήσιου ἐπιχορηγήσεως της.

— Ὡς γνωστὸν, ἡ αὐτὴ ἀντιβασίλισσα εἶχε παραιτηθῇ ὑπὲρ τοῦ κράτους αὐτῆς, τῶν πεντακοσίων χιλιάδων φράγκων, τὰς ὁποίας θὰ ἐλάμβανεν ὡς χήρα τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου IB'.

— Ὁ ἐν Ἰνδίας ἀγγλικὸς στρατὸς ἀποτελεῖται ἤδη ἐξ 190,000 ἀνδρῶν περίπου, ὧν 130,000 αὐτόχθονες καὶ 60,000 εὐρωπαῖοι.

— Ἡ συντήρησις τοῦ στρατοῦ τούτου στοιχίζει εἰς τὸν ἰνδικὸν προϋπολογισμὸν περὶ τὰ 17 ἑκατομύρια ἀγγλικῶν λιρῶν.

— Οἱ ῥῶσσοι διατηροῦσιν περὶ τὴν Σαμαρκάνδην στρατὸν 200,000 ἀνδρῶν.

— Κατὰ τοὺς φυσικοδίφας μία χελιδὼν καταβροχθίζει ἡμερησίως 6,000 μύλια.

— Πρὸ ὀλίγων ἔτι ἐτῶν ἐγίνατο χρῆσις ἐν Ἀγγλίᾳ 15 ἑκατομυρίων βδελῶν ἐτήσιως.

— Μαθηματικὸς μετ' ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς εὗρεν ὅτι εἰς ποδηλατιστῆς καταβάλλει ὀλιγώτερον ἀγῶνα ὅπως διανύσῃ ἀπόστασιν 15 μιλίων ἐπὶ τοῦ ποδηλάτου ἢ 3 μιλίων πεζῶς.

— Ὁ ἵππος καὶ ὁ ὄνος ζῶσι 35 ἔτη, ὁ βοῦς 25, ὁ χοῖρος 18, ἡ αἶψα καὶ τὸ πρόβατον 15, ὁ κύων 22, ἡ γαλῆ 16, ὁ χῆν 20, ὁ κύνικλος 9, ὁ λαγὸς 8, ἡ μελεαγρίς 12, ἡ ἀλώπηξ 14, ἡ ἄρκτος 21, καὶ ἡ φάλανα 1000 ἔτη!

— Κατάλευκος κόραξ διατηρεῖται εἰς τὸν κήπον τῶν ἀνακτόρων τοῦ Κοβούργου. Φέρει ῥάμφος καὶ ὄνυχας κιτρινοῦ, εἶνε δὲ ἀδελφὸς ἐτέρου λευκοῦ κόρακος ἐκκολαφέντος ταυτοχρόνως.

— Παμμέγιστον ὀρνιθοτροφεῖον ὑπάρχει ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς Ὀρεγούνης τῆς βορείου Ἀμερικῆς.

— Ὑπολογίζουσιν ὅτι τὸ ὀρνιθοτροφεῖον τοῦτο ἀριθμεῖ 90,000 ὀρνίθια, 20,000 ἰνδιάνους, 5,000 χίνας, 10,000 νῆσας καὶ ἀναριθμήτους περιστέρους.

— Ἀδύοι τῆς μειώσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γαλλίας κατὰ τὸν Διεσάσερ πρὸς τοὺς ἄλλους εἶνε ἡ νοθεία τῶν ποτῶν, ἡ πρὸς ἄλλων τῶν γεννημάτων χρήσις σιδηρῶν καλλυνθῶν δι' ὧν ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῶν κόκκων τὸ φύτρον (ἐμβρυον), ὅπερ περιέχει 40 οἷο ἀζώτου καὶ τέλος ἡ κατάχρησις τοῦ καπνοῦ, ὅστις ἐκνευρίζει καὶ ἀφαιρεῖ πᾶσαν ζωτικότητα.

— Ἐν Ἀγγλίᾳ ἠγοράσθη χοῖρος ἡλικίας μόλις 18 μηνῶν ἔχων ἐν τούτοις βάρος μὲν 380 χιλιογράμμων, μήκος δὲ 270 μέτρων καὶ περιφέρειαν 1.90 μ.

— Ἡ Σουοδὴ τῆς γραφῆς αὐθάνει τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην μας· ἡ ἀγάπη δ' αὕτη ῥίπτει νθον καὶ ὀρατὸν ὄψις ἐπὶ τὰς ἀληθείας τὰς γεγραμμένας εἰς τὰς σελίδας της. Οὕτως ὥστε ὅσον περισσύτερον τὴν ἀναγινώσκει τις, τόσον περισσύτερον φωτισμὸν λαμβάνει πρὸς κατανόησιν πλειοτέρων καὶ λεπτοτέρων νοημάτων.

Προσέτι ἡ σπουδὴ τῆς Γραφῆς εὐρύνει τὴν διάνοιαν ἡμῶν ὥστε νοοῦμεν ἔτι περισσότερον τὸν χαρακτῆρα τοῦ μεγάλου συγγραφέως της, καὶ νὰ ἴδωμεν πάντα τὰ πράγματα ἔτι περισσότερον ὅπως τὰ βλέπει αὐτός.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

— Εἰς τὰ περίχωρα τῆς Παβίας ἐν Ἰταλίᾳ φύεται κυπάρισσος, τὴν ὁποίαν ἡ παράδοσις θεωρεῖ σύγχρονον τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.

1. Ποῖα δένδρα ἦτο ἀπηγορευμένον νὰ κόπωνται;
2. Ποῖος ἔθεσε φόρον 50 σίκλων κατὰ ἄνθρωπον;
3. Ποῖος ἠδύνατο νὰ τρέχῃ ὡς δορκάς;